

A Debrecen-Csapókerti Református Egyházközség lapja

magvetés

XXVIII. évfolyam 4. szám

2023. Új kenyér

**Én vagyok az élet kenyere:
aki énhozzám jön, nem éhezik meg, és aki énbennem hisz,
nem szomjazik meg soha. (Jn 6,35)**

Választunk

Választani, döntést hozni, felelősségteljes dolog, mert megvannak a következményei. Egy jó döntésnek az eredménye is jó, egy rossz döntés után viszont szívesen változtatnánk. Vannak kisebb horderejű, rövid távra szóló és ismétlődő döntések, és vannak minden szempontból meghatározó, visszafordíthatatlan elhatározások. Olykor bizonytalanok vagyunk egy-egy döntési helyzetben, s mindezt bizalmasan megosztva kérünk tanácsot, véleményt, amelyek segítenek.

Augusztus 20-án ismerősen csendül fel a kérdés: „Mondd, te kit választanál?” Kérdés volt ez ezer évvel ezelőtt és azóta folyamatosan, kérdés – sok szempontból – ma is. Ezer évvel ezelőtt a magyar történelem szempontjából meghatározó változás mind a mai napig érezteti hatását. István király választása, uralkodása és döntései meghatározták az irányvonalat. Nyilvánvalóan sok minden történt azóta, jó és rossz választás, megtérések és letérések a keskeny

útról, de itt vagyunk. Isten kegyelme tartott meg bennünket magyarokat a népek tengerében.

Az első magyar király előtt ezer évvel az akkor ismert világ vezető birodalmának képviselője tett fel egy igen fontos kérdést, amely választás elé állította a népet: „Mit akartok, melyiket bocsássam nektek szabadon: Barabbást vagy Jézust, akit Krisztusnak mondanak?” (Mt 27,17) Pilátus – tudta nélkül is – a lényegyet fogalmazta meg! Akkor is és azóta is ezen áll vagy bukik minden: Jézust választom, vagy más. Akkor a válaszadók döntő többsége nem Jézus mellett döntött, azonban két hónap sem telt el ezt követően, amikor egyre többen hozták meg életük legfontosabb döntését: Jézust választották. „Térjete meg, és keresztelkedjete meg valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát. Mert tiétek ez az ígélet és gyermekeiteké, sőt mindazoké is, akik távol vannak, akiket

**„Mert szoros az a kapu
és keskeny az az út,
amely az életre visz,
és kevesen vannak,
akik megtalálják azt.”
(Mt 7,14)**

csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.” Még más szavakkal is lelkükre beszélt, és így kérte őket: „Szabaduljatok meg végre ettől az elfajult nemzedéktől!” Akik pedig hittek a beszédének, megkeresztelkedtek, és azon a napon mintegy háromezer lélek csatlakozott hozzájuk. Ezek pedig kitaratóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban. (ApCsel 2,38-42)

Egy nép, egy nemzet, egy közösség is hozhat fontos döntést, Jézusról is dönthetnek királyok és államfők, bizottságok és parlament, de üdvösségre azonban nem népek és közösségek jutnak, hanem az egyéni ember, személyes döntése alapján. A kétezer év óta személyessé váló kérdés ma is életről és halálról dönt, mégpedig örökké érvényes módon! Jézussal, vagy Jézus nélkül? Lehet választani, sőt kell döntést hoznunk!

Tisztújító választásra készülünk a Református Egyházban. A ránk eső rész a csapókeri gyülekezet Presbitériumának megválasztása. Ennek a folyamatnak a célegyenesében vagyunk. Nagyon fontos, meghatározó döntés ez, hiszen a hat évig tartó megbízatásnak nem csupán hat évről szól a gyümölcse. Az az irányvonal, ame-

lyet egy-egy Presbitérium követ, azok a döntések, melyek a ciklus alatt születnek, érvényesek és az egész gyülekezet életét befolyásolják. A gyülekezetek közösségének élete pedig az egész egyház életét határozza meg!

Kit, kiket válasszunk? Emberi mércénk van, nyitott szemmel járunk és látunk, beszélgetünk és gondolkozunk. Választásunkban legyen benne Isten vezetése! Útmutatásként gondoljuk végig: olyan Testvéreket jelöljünk és válasszunk, akik már döntöttek Jézus mellett és elkötelezték magukat a Neki való szolgálatra! Ahogyan kétezer évvel ezelőtt a jeruzsálemi gyülekezetben is elhatározták: olyan testvéreket válasszunk „akikről jó bizonyosságot tesznek, akik telve vannak Lélekkel és bölcseséggel, és őket állítsuk be ebbe a munkába...” (ApCsel 6,3)

Isten kiválasztott minket, hogy Vele legyünk áldott közösségben és szolgáljuk Őt abban a gyülekezetben, ahová vezetett. Minden döntésünkben, választásunkban jusson érvényre a mi Urunk tökéletes akaratára! Kérjük ezt el Tőle!

Lakatos Zoltán lelkipásztor

Kihez tartozunk ?

Nemzeti ünnepünkön, augusztus 20-án az államalapításra és az államalapító I. István királyra emlékezünk, de egyúttal hálát adunk Istennek az új kenyérért is. Említjük hát meg nagy költőnk híres mondatát: „Haza csak ott van, hol jog is van” (Petőfi, A nép, 1846). A jog pedig szerintem nem csupán olyan magatartási szabály, amelyhez nekünk, az állampolgároknak minden körülmények között alkalmazkodnunk kell. Számomra több mint valami hivatalos

magatartási norma. Mert ez bizony egy országban a társadalmi együttéléshez nélkülözhetetlen igazságos meghatározásoknak olyan gyűjteménye kell legyen, amelyhez minden állampolgárnak tartania kell magát. Persze itt nem szabad elejtenünk olyan közös meg határozásokat, mint „az én igazságom vagy a te igazságod”. De ne is gondolkoz-zunk csupán emberi módon, mert hiszen nem vagyunk tévedhetetlenek még igazságaink megalkotásában sem.

Sokkal célravezetőbb, ha visszamegyünk a gyökerekhez. Például ahhoz az imádsághoz, amelyet Jézus fogalmazott meg a János evangéliuma 17. fejezetében apostolainak füle hallatára azért, hogy, hogy belőle tanulhassanak és vigasztalást nyerhessenek. Ennek a csodálatos főpapi imádságnak egy mondata pedig így hangzik: „Szenteld meg őket az igazsággal: a te igéd igazság” (Jn 17,17).

Milyen is ez az igazság? Először is azt tartalmazza, hogy a keresztyén emberek életének alapja egészen más, mint a világiaké, akik csupán ebbe a földi életbe gyökereznek. A mindenestől világhoz ragaszkodók gondolkodása különféle bölcsekedéseken, hamis tanításokon és emberi hagyományokon alapul (Kol 2,8), míg a keresztyének Isten üdvözítő terve szerint élnek Jézus Krisztus által (1Tim 1,4). Ezzel kapcsolatban mondja azt Jézus, hogy „nélkülem semmit sem tudtok cselekedni” (Jn 15,5). Másodszor a világ szerint élők csupán testtől születtek, a Jézushoz tartozók azonban „Lélektől”. „Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az.” (Jn 3,6). Harmadszor Isten igéjének igazsága rá-

mutat a keresztyének életének eredetére. Néhány ellenséges érzületű zsidóhoz így szól Jézus: „Ti atyátoktól, az ördögtől valók vagytok, és atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Embergilykos volt kezdettől fogva, és nem állt meg az igazságban, mert nincs benne igazság.” (Jn 8,44). Viszont amikor János az antikrisztusokról beszél, a hívőkről ezt halljuk: „Ti Istentől valók vagytok, gyermekeim, és legyőztétek őket, mert nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki a világban van” (1Jn 4,4). Negyedszer ez az igazság szól az Úrhoz tartozók valódi tartózkodási helyéről. „A mi országunk mennyekben van, honnét a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk” (Fil 3,20). Ez persze nem jelentheti azt, hogy hirtelen csak úgy itt hagyjuk ezt a világot, amelyben földi életünket töltjük. Hogyan is beszélget Jézus az ő Atyjával a főpapi imádságban? „Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól” (Jn 17,15), és „én őértük odaszentelem magamat, hogy ők is megszentelődjenek az igazsággal” (Jn 17,9). Tehát nem ki akarja venni övéit ebből a világból, hanem védel-

**„Ti az Istentől
vagytok fiacskáim,
és legyőztétek azokat;
mert nagyobb az,
aki bennetek van,
mint az, aki e világban
van.” (1Jn 4,4)**

mezőn oltalmazó karjaiba akar elkülöníteni a sötétségbe rohanó világtól. Hogy aztán erőt adó, bűnöktől megváltó szeretetétől körülölelve végezhesük a tőle ránk bízott feladatainkat itt a földön, Hazánkban, de világszerte is embertársaink javára. Hiszen csakis így megerősödve, megtisztulva lehet hitelesen betölteni Krisztus törvényét, „egymás terhét” (Gal 6,2) elhordozva, a gyengébbeket, a bajban levőket személyválogatás nélkül felsegítve elesettségekükből.

Ha pedig az igazság nem más, mint a helyesen felismert valóság, vagyis az, ami a valóságnak megfelel, akkor nagyon is helyénvaló elolvasnunk az idősebb János evangélista vallomását: „Tudjuk, hogy aki Istentől született, nem vétkezik, sőt aki Istentől született, az megőrzi önmagát, és a

gonosz meg sem érinti. Tudjuk, hogy Istentől vagyunk, és az egész világ a gonosz hatalmában van. De tudjuk, hogy eljött az Isten Fia, és értelmet adott nekünk, hogy megismerjük az Igazat, és ezért vagyunk az Igazban, az ő Fiában, Jézus Krisztusban. Ő az igaz Isten és az örök élet” (1Jn 5,18-20). Milyen jó hát, hogy Hozzá tartozhatunk!

Legyen előttünk végül Ady Endre meg szívlelendő gondolatsora: „Nem úgy van, hogy a Haza csak terület... az emberiség egyetlen védőangyala az ... be fogunk telni ismét a Haza és egymás szeretetétől” (1898. és 1900. március 15.).

Rácz László lelkipásztor

Ébredés Izráelben

„A megkeményedés Izráelnek csak egy részét érte, amíg a népek teljes számban be nem jutnak, és így üdvözülni fog az egész Izráel, amint meg van írva: 'Eljön Sionból a Megváltó, eltávolítja a hitetlenséget Jákób házából, és én ezt a szövetségemet adom nekik, amikor eltörlöm bűneiket.'” (Rm 11,25-27)

A Szentírás szerint (Zsid 9,26, 1Pt 1,20) az utolsó nagy üdvtörténeti korszak itt a földön a kegyelem korszaka, amikor az emberek megismerhetik a megígért Megváltót Jézus Krisztusban, az Isten egyszülött Fiát, és a Benne való hit által bűnbocsánatot és örök életet kapnak. Ebben a végső nagy korszakban pedig az utolsó idők jele a zsidó nép összegyűjtése és Jézus hit általi befogadása közöttük (Rm 11,26-27). Isten megígérte, hogy végül el fogja távolítani hitetlenségüket, és nagy áldássá lesznek az egész világ számára (Rm 11,12).

20-30 éve közöttük még alig lehetett halani néhány száz élő hitű zsidó-keresztényről (kb. 200 fő), mára pedig olyan nagy lett a számuk, hogy nem tudják megmondani, mennyien vannak. Beteljesedik Isten ígérete, amit mondott Ábrahámnak, hogy annyi lesz az utóda, mint az égen a csillag (1Móz 15,5), nemcsak a világ népei által, hanem a testileg tőle származók között is egyre többen hisznek a keresztre feszített és feltámadt Jézus Krisztusban.

Egy személy hitre jutásakor a családtagok, barátok, ismerősök és munkatársak is megismerik Jézus életet átforgató hatalmát, az Ő jelenlétének áldásait, és vágyakoznak ők is Vele járni az életüket.

A családi házakból kiindult gyülekezetek nagyra nőnek, 150, 500 és 1000 fős gyülekezetekké, amelyekben több személy is elkötelezi életét az Úrnak való szolgálatra, és újabb házi közösségeket alapítanak, amelyekből újabb gyülekezetek növekednek

ki. Hétköznap kis csoportokban többnyire házaknál gyűlnek össze, hétvégén pedig termeket bérelnek a nagyobb összejövetelekre. Templomépítésre sajnos csak néhány közösségnek van lehetősége, az is nagy áldozatok árán, sok imádsággal és sok önkéntes munkával.

Isten az ő Szentlelke által személyesen szólítja meg őket, és munkálkodik az életükben. Egy jeruzsálemi zsinagógába járó férfi elmondta, hogy egyszer csendességében megértette, hogy Jézus a Messiás, és többen is vannak Krisztusban hívők a közösségükben, akik tudják is ezt egymásról, de oda járnak továbbra is, mert ez az ő lelki otthonuk, és ott szeretnének áldássá lenni.

Nagyon fiatalok a zsidó-keresztény gyülekezetek, kevés még az ismeretük, mégis nagy buzgósággal szolgálják az Urat, igyekeznek mindenféle módon megismertetni minél többekkel Isten megváltó szeretetét.

Az istentiszteleteken, házi összejöveteleken a hosszan tartó, alapos igei tanítás mellett sokat imádkoznak és énekelnek körülbelül 2-5 órán át, rendszeresen és spontán módon is össze szoktak gyűlni beszélgetni és imádkozni, és az együttléteik gyakran szeretetvendégséggel végződnek. A Szentírást eredeti nyelven tanulmányozzák, a bibliai személyekre úgy figyelnek, mintha szüleikről lenne szó, a bibliai helyszíneket pedig mindig megbeszélik, hogy jelenleg hol találhatóak. Gyakran hangzik tanítás a hit megerősítéséről, hiszen sokféle nehézséggel kell megküzdeniük mindennapi életük során.

Nagyon fontos számukra az egyéni csendesség is, előfordul, hogy órákon át imádkoznak otthonaikban. Nagyon részletes a Biblia tanulmányozásuk, és igyekeznek megérteni és gyakorolni belőle a mindennapi életükre vonatkozó tanításokat.

Különleges ajándék számukra az együtt-lét, nagyon összetartanak, hiszen gyako-

ri üldöztetésnek vannak kitéve, valamint szinte nincs olyan család, amelyik ne lenne érintett valamilyen tragédia, háború vagy merénylet kapcsán.

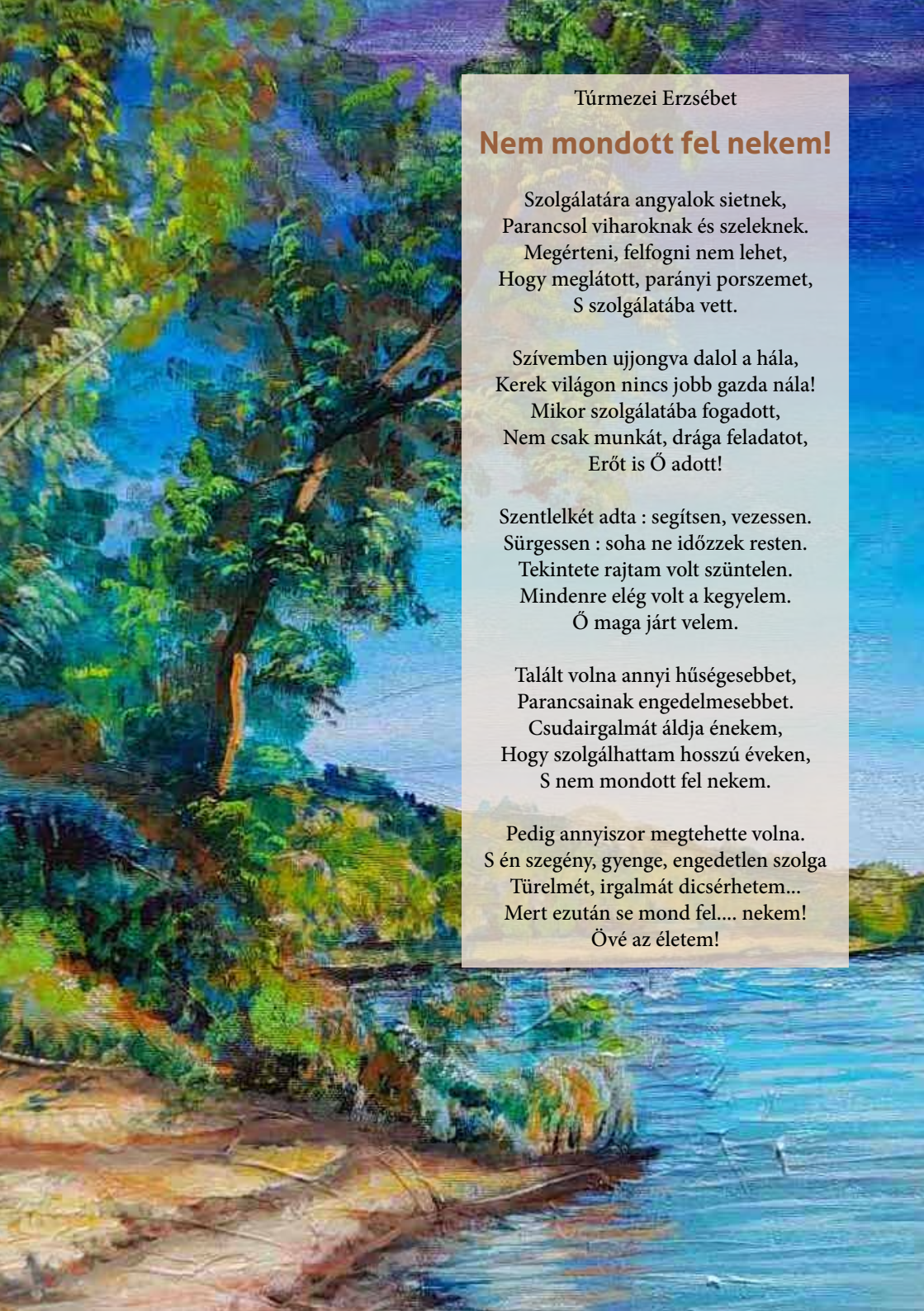
Szerény körülmények között élnek, mégis a vendégszeretetet különösen nagy áldozatkészséggel gyakorolják. Az őket meglátogatóktól kéri, hogy legyenek összekötő kapocs számukra a világ más táján lévő keresztények felé, hiszen ők még nemrég indultak el a hitben, és nagy szükségük van a lelki támogatásra és az értük való imádságra.

A szeretetszolgálatban is nagyon buzgók. Naponta gyűjtik az eldobott műanyag flakonokat, alumínium dobozokat és üvegeket, a visszaváltásukkor kapott összegből pedig jótékonykodnak a szegények és a szenvedélybetegek között, ételt készítenek számukra.

Lelki ébredésük, az első szeretet lángja, bátorságuk, az Úr Igéje után való vágyakozásuk, örömteli szolgáló életük, összetartásuk, a terhek alatt és a szenvedésekben való kitartásuk és erős hitük példa értékű a világ többi részén élő keresztények számára, hogy mi is ilyen buzgón és rendíthetetlenül szolgáljuk az Urat minden időben és minden körülmények között.

Hordozzuk őket is imádságban, és kérjük a mi Urunkat, hogy felbuzdulva a hitükön töltsük be mi is keresztényen küldetésünket, tegyünk Jézus tanítványává minden népet, hogy megtartsák az ő szeretetparancsolatait és a mennybe jussanak. „Ezt mondja a Seregek Ura: Azokban a napokban tízen is megragadnak a mindenféle nyelvű népek közül egy júdait ruhája szegélyénél fogva, és ezt mondják: Hadd tartsunk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten!” (Zak 8,23)

Tárnok Tamás lelkipásztor

The background is a colorful, impressionistic painting. On the left, a large, leafy tree with green and yellow foliage stands on a rocky bank. The right side shows a body of water with blue and white brushstrokes, suggesting movement and light reflection. The overall style is expressive and painterly.

Túrmezei Erzsébet

Nem mondott fel nekem!

Szolgálatára angyalok sietnek,
Parancsol viharoknak és szeleknek.
Megérteni, felfogni nem lehet,
Hogy meglátott, parányi porszemet,
S szolgálatába vett.

Szívemben ujjongva dalol a hála,
Kerek világon nincs jobb gazda nála!
Mikor szolgálatába fogadott,
Nem csak munkát, drága feladatot,
Erőt is Ő adott!

Szentlelkét adta : segítsen, vezessen.
Sürgessen : soha ne időzzek resten.
Tekintete rajtam volt szüntelen.
Mindenre elég volt a kegyelem.
Ő maga járt velem.

Talált volna annyi hűségesebbet,
Parancsainak engedelmesebbet.
Csudairgalmát áldja énekem,
Hogy szolgálhattam hosszú éveken,
S nem mondott fel nekem.

Pedig annyiszor megtehettem volna.
S én szegény, gyenge, engedetlen szolgálta
Türelmét, irgalmát dicsérhetem...
Mert ezután se mond fel.... nekem!
Övé az életem!

Zengj halleluját az Úrnak

„Vígán énekelj az Úrnak te egész föld; har-sanjakok fel, örvendezzetek és zengedez-tek!” Zsolt 98,4

„Öröme van-e valakinek? (Jakab 5,13) – te-szi fel a kérdést Jakab apostol a levelében, és ugyanebben a versben választ és felszólítást is ad. - Énekeljen!

Talán sokan átéltük már, akár egy isten-tiszteleten vagy hétköznap, amikor egy-egy kedves ének sorai örömet, választ vagy akár vigasztalást adtak. Nem mindig csak a kirobbanó örömben, hanem a csendes békességben is vezethetnek. A református Bibliaolvasó Kalauz mindennapi ének-ajánlója is segít felelnünk az olvasott Igé-re. Válasz lehet a megértett Igére. Amikor apai nagymamám hazaköltözött Jézushoz, elővettem a kedves énekeit és végig énekel-ve bizonyosságot, megnyugvást nyertem. Idős emberek látogatása során sokszor megfigyeltem, hogy már meg sem ismertek bennünket, de az énekeket könyv nélkül éneklük velünk.

Vajon mit jelent nekünk ma az éneklés?

Isten kegyelméből, idén nyáron részt vettem a Tiszántúli Református Egyházkerület kántorképző tanfolyamán. A program intenzív volt, de nagyon sokat kaptam az Úrtól lelkileg ez idő alatt. Reggel 8.00-tól áhítat, 8.30-tól Zenelemélet, majd 10.30-tól Egyházi énekóra volt. Délután Harmónium- és Hangszerórákon vehettek részt a hallgatók, és ez volt az egyéni gyakorlás ideje is. 17.30-19.00-ig Kórusóra volt, melyen felkészültünk a vasárnap délelőtti szolgálatokra. 19.30-tól esti áhítat zárta a mindennapokat.

Szerepeljen továbbá néhány gondolat-ébresztő mondat az éneklésről, zenélésről egykori és mostani tanárainktól, korábban

élt igehirdetők előttünk járt hitvallóktól, a teljesség igénye nélkül, melyeket mélyen raktározok a szívemben. Egyet értünk-e velük, mindenki önmaga eldöntheti, nekem személy szerint minden mondat szemléletformáló hatással bír.

Az éneklés speciális kommunikációs forma. Szemléletformáló, a gondolatokat „foglyul ejtő” hatása van. Augustinust énekszó által találta meg Isten, a szomszéd kertből áthallatszó gyermekének által. „Tolle, lege - Vedd és olvasd”. Isten dicsőítésének leg-szebb módja. A mennyei istentiszteleten is énekelni fogunk. (Jel 14,3) Kétszeres imádság. Istent magasztalja az ének szövege és dallama is, a kettő szétválaszthatatlan. Nem kizárólag kultuszi tevékenység, hanem jelen van a keresztyén ember egész életében. A hívó ember számára lelki igény. A kedves ének napközben is visszatérő imádság lesz, lelki erőt adó forrás, az istentisztelet kilép a hétköznapokba. A jó ének igehirdetés. Válasz a megértett Igére. Az emberi hang a legalkalmasabb eszköz, Isten dicsőségének hirdetésére. A gyülekezet egyik legfonto-sabb istentiszteleti tevékenysége. Az egy-ház énekeiben él, nagy szerepe van Isten hitre segítő és megtartó munkájában. Az imádság zenei hangon elmondott formája. Imádkozni tanít, segít, ha saját szavainkkal nem tudunk imádságot mondani. Szívből fakadó, közös éneklés alatt adatik a Lélek a hívőknek ezért nagy hangsúlyt kell fektetni az énektanításra, - az éneklés által a gyüle-kezet, aktívan részt vesz az istentiszteleten. A szöveg biblikus és érthető legyen, a régies kifejezéseket magyarázzuk. A próbák ideje is lehet, dicséretmondás ideje, a reményte-len helyzetben is, önmagát Isten hatalmába állítja az ember, megemlékezhetünk arról, hogy Isten az Úr. Pl.: Jézus példája, Pál és Szilász a börtönben, kétszeres sötétség ide-

**„Vígán énekelj
az Úrnak te egész föld;
harsanjatok fel,
örvendeztetek
és zengedeztetek!”
Zsolt 98,4**

jén. Az énekeskönyvünk énekei hitünk, hitvallásunk legnépszerűbb visszatükröződései, de meg kell mutatnunk, hogy milyen bibliai igazság, üzenet van egy-egy énekünkben, ezért választunk témához illő éneket, továbbá a gyülekezet imádságos könyve. (Fodorné Nagy Sarolta)

A zsidó nép zsoltáiraival végig énekelte történelmét. (Rózsai Tivadar)

A hitvallás a hitről, mint ismeretről (értelem), az éneklés mögött a hit, mint bizalom (érzelem) áll. Kálvin János nagy gondot fordított a gyülekezeti ifjúság éneklésében a megfelelő jártasságra. Az egyház és ezen belül az ifjúsági munka egyik fő oszlopa az éneklés. Legyenek olyan énekek, amelyeket a gyermekek, fiatalok szívesen énekelnek, melyeknek dallam- és szövegvilága közel

áll hozzájuk. Kálvin egyik jelmondata Soli Deo Gloria, az ember élete az Istent dicsőítésben teljesedik ki, de nehéz szívből dicsérni addig, amíg az ember nem ismeri el, hogy saját hatalma, másodlagos hatalom. (Kálvin János)

„Vígán énekelj az Úrnak, te egész föld.” (Zsolt 100,1) – Sok hasonló, drága biztatás van a Bibliában, akiknek hitre gyulladt fel a szívük, énekeltek az Úrnak. (Mózes, Dávid, Pál, Szilász, Jézus dicséretet énekelve meggyanúsították az Olajfák hegyére) A hívők éneke, azóta sem szűnt meg. Az ének előszántás az Ige magjának hullása előtt, egybekapcsolódás, szimfónia. Ilyen szimfóniába ígéri az Úr kettőnek, háromnak is, hogy ott leszek közöttük. (Gyökössy Endre)

Szeretettel: -LHJ-

Presbiterválasztás 2023

„Azért hagyjalak Kréta szigetén, hogy pótolod, ami hiányzik, s a városokba presbitereket rendelj utasításaim szerint. Olyat keress, aki feddhetetlen, és csak egyszer nősiült, akinek gyermekei hisznek, s nem vádolhatók könnyelmű étellel vagy engedetlenséggel.

A püspök ugyanis, mint az Isten megbízottja, legyen feddhetetlen, ne legyen önhitt, in-

gerlékeny, iszákos, erőszakos, kapzsi, hanem legyen vendégszerető, jóakarátú, megfontolt, igaz, tisztességes, fegyelmezett.

Álljon szilárdan a hiteles tanítás alapján, hogy éppúgy képes legyen az egészséges tanítással buzdítani, mint az ellentmondókat megcáfolni.”

Titusznak írt levél 1. 5-9.

A Magyarországi Református Egyház 2022. évi IV. törvénye a Választási szabályokat adja meg. A tv. 17.§-a a következő:

„Az egyházközségi közgyűlés választja az egyházközség főgondnokát, presbitereit és pótpresbitereit.”

A választásokat 6 évente kell megtartani, azaz a választás útján kapott tisztség 6 évre szól, a 6 év letelte után a gyülekezet újra választja a presbitereket. 2023 egy ilyen választási év. A regnáló presbitérium választja a választási bizottságot. Az így megválasztott választási bizottság a legutóbbi vasárnap letette az esküt, most ők keresik a leendő lehetséges presbitereket. Az általuk kiválasztott, és a tisztségre a jelölést elfogadó személyek listáját a regnáló presbitérium hagyja jóvá. Ezt követi majd a gyülekezeti szavazás.

De mit is jelent presbiternek lenni?

A presbitérium a fentebb leírt eljárás alapján, a gyülekezet tagjai közül, egy demokratikusan megválasztott kis létszámú csoport, akik a gyülekezet vezetői. A gyülekezet egy jogi személy, mindazon feladatokkal, amit egy magánszemély a saját tulajdonában lévő ingatlanjával kapcsolatosan el kell lásson, és amit egy munkáltató a beosztottjaival kapcsolatban el kell végezzen. A lelkész a gyülekezet szellemi vezetésével, a presbitérium pedig inkább a mindennapok anyagi dolgaival foglalkozik elsősorban. Természetesen van a kettő között átfedés, munkamegosztás.

A presbitérium éves gazdálkodási tervet készít, s felelősségteljesen gazdálkodik a gyülekezet tagjai által adományozott anyagi javakkal. A gazdálkodás főbb összetevői:

- a gyülekezet ingatlanjainak karbantartása,
- az ingatlan fejlesztése (beruházások),
- a közüzemi számlák rendezése,

- a gyülekezeti élet egyéb kiadásainak biztosítása.

A munkáltatói feladat kiterjed a lelkészválasztásra, a lelkész bérezésére, és az egyéb feladatokat végző személyekről való gondoskodásra. Ide tartozik pl. a segédlelkész, a kántor.

Ezekon kívül nagyon fontos feladat a gyülekezeti élet szervezése, a rendszeresen ismétlődő napi/heti feladatok végrehajtása. Mindezekon túl, szerintem akkor működik jól a presbitérium, ha összetartja a gyülekezetet, és gondoskodik a rászorulókról, mint ahogyan azt egy nagy család teszi a családtagjaival.

Kedves Testvérem az Úrban!

Dióhéjban vázoltam csak fel mindazt, ami egy presbiterre vár megválasztása esetén. Nem elijeszteni akarok senkit, de legyenek tisztában azzal, hogy nem csak az évi 6-8 presbitéri gyűlésen való részvételről szól a megbízás elfogadása. Az ingatlanl a jó gazda szemlélettel kell bánni, az alkalmazottakról tisztességgel kell gondoskodni, felelősségteljesen kell gazdálkodni az anyagi javakkal.

Példamutató magánélet és közösségi élet, ahogyan azt Pál apostol leírta a Titusznak írt levelében!

Áldott, felelősségteljes döntést kívánok mind a gyülekezetnek, mind a presbiterjelölteknek!

Potyók Áron presbiter

Cinege

„Cini-cini-cinege, vékony lábú, szeplős cinege!” „Sárgalábú, cini-cini-cinege!” Így ömlött belőlük a csúfolódás. Kisiskolások voltunk, és a gyermeklélek vidám, de már mételyezett örömevel szaporán gúnyoltuk Cinegét. Cinege az iskola falának támaszkodott, nem mehetett se jobbra se balra a gúnyolódó gyermek gyűrű miatt. Tétován, szomorú arccal nézte a csúfolódókat, majd lehajtva kis fejét, teste, mint százéves öregé, megroggyant, mintha érezte volna a csúfolódás súlyát.

Félszegen, némán állt szavaink pergőtűzében, és mi csúfoltuk, ameddig a szünet ideje engedte. Tanítás után a tanító figyelemztetése ellenére, mint veszett darazsak rajzoltunk ki az iskola kapuján. Ahogy befordultunk társaimmal az utcánkba, elszaladt mellettünk valaki. Fejét minden lépésnél megbiccentve, egy kicsit sántítva sietett el mellettünk Cinege. Nekünk sem kellett több! Újra megindult a csúfolódás gúnyos kacagásokkal vegyítve. Cinege még jobban igyekezett, de hiába. A sarkon egy kőbe botlott, és bukácsolva elesett. Sapkája lerepült a fejéről, szeplős arcára ráfröccsent a sár. Mire odaértünk, sírva szedelőzködött össze. Újra vadul folytattuk a csúfolódást, Cinege pedig még jobban sántítva, sárosan ment tovább a hulló falevelek között. Közben a barátaim befordultak a másik utcába.

Egyedül folytattam utamat hazafelé ezen az októberi délutánon. Elöttem pár lépésre Cinege bicegett. Szólni akartam hozzá, de - gondoltam - mindjárt haza ér. Ebben a pillanatban előttünk egy pár házzal nyílik a kapu, egy ember lép ki az utcára, magas, erős ember. Mosolyogva jön felénk, s ahogy Cinegéhez ér, megáll, lehajol hozzá, lesimítja felborzolt haját, megcsókolgatja sárfoltos arcát, majd könnyedén a karjába emelve viszi a ház felé.

„Ez Cinege édesapja” - fut bennem végig a gondolat, s ahogy becsukódik előttem a kiskapu, hallom Cinege apjának kedves, szeretetteljes hangját, s látom még, ahogy Cinege boldogan öleli át apja vállát. S ahogy hulltak előttem a sárga falevelek, úgy hulltak az én könnyeim is.

Sírtam, őszintén, bűnbánóan. S mikor hazaérve édesanyám megkérdezte:

– Miért sírsz, fiam?

Feltörő zokogással csak annyit tudtam mondani:

– Édesanyám, én soha... de soha többé... nem fogom csúfolni Cinegét.

Évek múltak el, és én is félszeggé váltam. Elesettségemben, nyomorúságomban, megsebzett szívem fájdalmával én is ott álltam a gúny tüzeiben. Sokszor elestem, sokszor bepiszkolt a világ, de egyszer elém is jött valaki, az én Atyám, aki felvett, megtisztított... megbocsátott... Azóta tudom, hogy nekem van Atyám, és én egyedül csak neki vagyok kedves...

„Még távol volt, amikor az apja meglátta őt, megszánta, elébe futott, nyakába borult, és megcsókolta őt.” (Lk 15,20)

„Drága csak nekem vagy fiam.”

Ismeretlen szerző

Beszámoló a gyülekezeti nyári gyermekhétről

Rózsaszín csoport

Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy ebben az évben is megrendezésre kerülhetett a gyermekhét, ahol 55 öt és tizennégy év közötti gyermeknek hirdethettük az evangéliumot.

A rózsaszín csoportba tartoztak a legkisebbek, öt-hat éves gyermekek lehettek együtt mindössze 10-en. A csoport két csodálatos segítővel, Lilivel és Pirivel egészült ki, akik nemcsak a technikai dolgokban segítették a kicsiket, hanem napról-napra szorgalmasan készültek az aranymondás megtanításával és az ismétlő kérdések feltevésével.

A „rózsaszínek” kedvenc bibliai története a keddi napon elhangzott Jónás története volt, ahol három dolgot tanulhattunk meg Istenről:

1. Ő mindenütt jelen van
2. Egyedül Ő az Isten, és Rajta kívül más nem létezik.
3. Ő olyan Isten, aki szeretne nekünk is megbocsátani. Szeretné, hogy megtérjünk a bűneinkből és tartsunk bűnbánatot.

Nagy örömmel töltött el, amikor minden kiscsoportos foglalkozáson “bevettük a H (hála) vitamint”. Jó volt hallani a gyermekek szájából nap mint nap, hogy miért hálásak Istennek, és ez a lista a hét végére egész hosszú lett. Mindemellett nagyon szerettek énekelni a kicsik, de aktívak voltak a kézműves foglalkozásokon, csapatversenyeken és minden más tevékenységben is.

Hiszem, hogy az elhangzott történetek alapján a hét végére összeállt a gyermekek szívében a „Teljes kép” a mi csodálatos Istenünkről, és hiszem az is, hogy a szívükben elhintett mag kikel és gyümölcsöző életet hoz számukra.

Isten után hálás vagyok mindenkinek, aki imaháttérrel, bármilyen munkával, anyagi segítséggel támogatta a gyermekek közötti szolgálatot.

Ágostonné Lakatos Márta

Zöld csoport

A Teljes kép Táborban a mi csapatunk a zöld színt kapta, a csapatban 7-8 éves kiskisiskolások voltak. A gyerekek többsége ismerte egymást, hiszen gyakran találkoztak a vasárnapi gyermek istentiszteleten. Ezért nem volt nehéz elkezdni a csoportunkban a munkát, hiszen nem kellett a neveket megtanulni.

Az első nap az ismerkedés jegyében telt, megismertük a tábor időbeosztását, a szabad és a kötelező programok rendjét. Eleinte még egy kicsit feszélyezve érezték a templomban a gyerekek magukat a reggeli alkalom és az énektanulás alatt. Ez azonban a következő napokban szépen feloldódott és már rutinosan, hangosan énekeltek Mártika néniel a tanult énekeket. Érdeklődve hallgatták N'didi, a kedves külföldi vendéglány angol nyelvű tanítását.

A tábor legfontosabb része a templomban a délelőtti, az ebéd és a kiscsoportos foglalkozások előtti közös ima volt, melyek a lelki közösség erősítéséhez is hozzájárultak.

A zöld csoport hamar csapattá vált, a gyerekek szívesen töltötték együtt a játékidőt az udvaron. A megbeszéltnél senki sem felejtette el, hogy reggel zöld pólót vegyen. A zöld csapat zömében fiúkból állt, akik energiától duzzadva nagy erővel vetették bele magukat mindenbe, a vízibombázástól kezdve a csocsóig. A csapat néhány lány tagja kicsit visszafogottabban játszott, szívesen kézműveskedett vagy a hajfonásban vett részt.

A tábori rend szerint reggel a templomban megismerkedtünk az aztánra szánt bibliai tanítással, amit aztán kiscsoportos körben részletesen is megbeszéltünk. A gyerekek ezeken az alkalmakon aktívan részt vettek, szívesen tettek fel kérdéseket és hangosan gyakorolták az aranymondásokat is. A Bib-

liai történeteket nyitott szívvel, kíváncsian hallgatták és megpróbáltuk megérteni, mit is jelent nekünk egy-egy bibliai tanítás.

A táborban nagyon sok játékos és kézműves programon vehettek részt a gyermekek, ezáltal egy kis összetartó, egymást szerető és segítő közösséget építettünk.

A tábor lezárás a vasárnapi istentiszteleten a gyülekezet előtt volt, ahol a gyerekek egy rövidke kis beszámolóval, a tanult aranymondásokkal és egy hálaadó imádsággal köszönték meg a tábort.

A mi csoportunk aranymondása: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” János 3,16 Hálásak vagyunk Isten gondoskodó szeretetéért és a gyülekezetnek, amiért lehetővé vált a tábor megszervezése. Az együtt eltöltött egy hét alatt a nevelők és a többi segítő is egy kicsit jobban megismerhette egymást és nem csak a gyerekek tudtak hitben és egy szerető támogató közösségben gyarapodni, hanem mi felnőttek is.

Ezúton szeretném megköszönni Oláh Erikának, hogy a segítőm és támaszom volt a tábor ideje alatt.

Fedora-Szóke Katalin

Sárga csoport

Újra nyár! Újra tábor! Jó volt újra találkozni, jó volt újra együtt lenni. Az idei évben is a Sárga csapatban készített nekem helyet az Úr. Nagyszerű csapat volt. Figyelmes, kedves, érdeklődő gyerekek, akik mindig mertek kérdezni és mesélni.

A tábori hetünk izgalmasan kezdődött, mert a hét vendége N'didi a mi csapatunkhoz csatlakozott a hét elején. Az ő kedvesége, türelme a gyerekekhez nagyon sokat jelentett. Szeretet és kedvesség áradt belőle minden nap. Aztán el kellett búcsúznia tőlünk, hogy a többi csapattal is időt tölthessen, de nem maradtunk vendég nélkül,

mert hamarosan csatlakozott a táborunkhoz Jenny, N'didi barátnője, aki szintén nagy szeretettel fordult felénk, a gyerekek pedig elárasztották mindkettőjüket kérdésekkel. Sajnos, az én angol tudásom nagyon gyenge, beszélni különösen nehezen tudok, így az egyedüli megmentőm Hanna, a csapatunk segítője volt, aki mindenre figyelt, mindenben segített nekem is és a gyerekeknek is, közben pedig folyamatosan fordított angolról magyarra, magyarról angolra. Nagyon örülök, hogy együtt szolgálhattunk az evangélium hirdetésében.

Hálás vagyok Istennek, hogy elkészítette számunkra ezt a hetet. A tábor előtt készülve azt gondoljuk, mennyi dolgot szeretnénk átadni a gyerekeknek, vajon fog-e sikerülni, aztán ott vagyunk együtt, napról napra jobban ismerjük egymást, és megtapasztaljuk, hogy ott van velünk az Úr, akinek igyekszünk átadni az irányítást, Ő pedig cselekszik.

A hét végén, az összefoglaláskor a mi csapatunk a harmadik nap beszámolóját kapta és a hozzá tartozó aranymondást. „Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerombolja.” (1János 3,8) A történetünkben kiemeltük, hogy Jézus valami megmagyarázhatatlan hatalommal beszélt Isten dolgairól, és ez látható, érzékelhető volt a körülötte lévők számára is. Hiszem, hogy ez az erő ott volt a tábor ideje alatt is velünk, és ez a hatalom megmagyarázhatatlan módon hatott mindannyiunkra.

Tarcsai Katalin

Piros csoport

Hálás vagyok, hogy a Csapókerti Református Egyházközség fontosnak érzi a gyermekek közötti szolgálatot, ezzel is építve a gyülekezet jövőjét. Köszönünk minden szolgálatot, adományt, imahátteret, amit a gyülekezet tagjai biztosítottak a napközis tábor résztvevőinek. A táborban a piros

csoport vezetője voltam: ide 10-12 éves fiatalok tartoztak, összesen tizenegy fő. Segítóm volt Földi Viktória. A közös reggeli áhítatokon, s az étkezéseken kívül a csoport a délelőtti gyermekfoglalkozásokon volt még együtt. Ezt az alkalmat a ping-pongszobában tartottuk.

Hétfőn arról tanultunk, hogy Isten hogyan teremtette a világot, s hogyan készítette el a bűnbe esett embernek a szabadítást, s ígérte meg nekünk már akkor a Szabadítót, Jézus Krisztust.

Másnap Jónás útját ismertük meg, Isten hogyan vezette őt, s állította a szolgálatába a niniveiek lelkének megmentéséért. Megismertük Istent, mint kegyelmes, mindenkit megmenteni akaró Urat.

Szerdán azt láttuk, hogy Jézus Krisztus mindent rendbe tud hozni, amit a bűn elrontott: az ördögök is engedelmessé válnak neki, a betegség felett is Ő az Úr.

Csütörtökön az emmausi tanítványok történetén keresztül megértettük, hogy mit tett értünk Jézus: önként vállalta helyettünk a bűneik büntetését, a halált, mert ennyire szeret bennünket. A pénteki napon pedig Onézimosz történetén keresztül megtanultuk, hogy uralomváltásra van szükség a mi életünkben is: Jézus Krisztus kell, hogy legyen a mi életünknek is az ura. Egész héten hangzott az evangélium, a megtérésre, döntésre hívó üzenet. Sokat énekeltünk, angolul is, meghallgattunk több bizonyágtételt, s a többi csoporttal közösen játszottunk, fociztunk, tollasoztunk is. Jutott idő a kikapcsolódásra és a tanulásra is. A sok kacagás, önfeledt öröm mellett voltak őszinte kérdések és beszélgetések is. Minden nap megtanultunk egy ígét is a Bibliából, egy aranymondást, amit reményeink szerint a szívükbe zártak a gyermekek, s hitünk szerint Isten eszükbe fogja juttatni, amikor később az életükben szükségük lesz rá.

A héten vendégeink voltak angol misszionáriusok is, egyikük pénteken megtanította a piros csapatnak a János 3,16-ot angol nyelven. Adja Isten, hogy a sok igemag, amit a héten bőven vetettünk, hamarosan kikeljen, szárba szökkenjen a gyermekek életében. Imádkozzunk kitartóan olyankéért, akik öntözni fogják a megfogadó hit palántát a fiatalok életében: hívó szülőkért, családtagokért, hittanárakért, pedagógusokért. Filippi 1,6: „Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégezi Krisztus Jézus napjára.”

Tóth Anna

Kék csoport

C.H.Spurgeon: „Mutasd meg a gyermeknek az utat, amin járnia kell, de előbb bizonyosodj meg róla, hogy te is azon jársz.” Ebben az évben a legnagyobb gyerekek közt szolgálhattunk a gyülekezet által megszervezett gyerektáborban.

Idén is nagy izgalommal és várakozással készültünk, reménykedve abban, hogy lesz lehetőségünk bizonyosságot tenni és átadni az Úr által elkészített üzeneteket.

A kezdeti ismerkedés után hamar összekovácsolódott a kis csapatunk. A kiscsoportos foglalkozások során minden nap új információkkal gazdagodhattunk a tervező, kegyelmes Istenről, Jézus Krisztus megmentő és mindent rendbe hozó hatalmáról, valamint arról, hogy mindannyiunk számára van hely a megbocsátó Urunk mellett. A gyerekek minden alkalommal érdeklődve, kíváncsian hallgatták az Úr ígétjét, és érdeklődő kérdéseikre közösen kerestük meg a választ.

Reményeink szerint, az apró, kis darabokból összeállt a teljes kép a tábor utolsó napjára.

Benedek Barna és Benedek-Földesi Andrea

A nyári hét gyermekszemmel:

Kovács Szilárd (8 éves):

Eddig ez volt életem legjobb gyülekezeti tábora, mert sokat tanultunk a Teremtésről, rengeteget fociztam a nagyokkal, sokat csocsóztam, és klassz volt a Liget téri délután is. Jó volt a társaság. A táborig indulót azóta is dúdolgom. Szeretnék jövőre is táborba menni.

Kovács Emese (6 éves):

Jól éreztem magam a táborban. Nagyon jókat barkácsoltunk, mindig szépen befönták a hajam, és N'didi néni is nagyon aranyos volt. Nagyon élveztem az éneklést, a kedvencem a pillangós ének (Pillangó ha lehetnék...). A Liget téri délutánt is nagyon élveztem. Szeretnék jövőre is táborozni.

Kovács Edina (6 éves):

Jól éreztem magam a táborban, mert jó volt együtt lenni a többiekkel, tetszettek az énekek, és jó volt tanulni Istenről meg Jézusról. Jó volt a táborban barkácsolni is, és N'didi néni is nagyon kedves volt. Szeretnék jövőre is táborba menni.

Kerekes Márk (7 éves):

Az idén életemben először részt vehettem a gyülekezeti gyermektáborban, én a rózsaszín csoportba, Mártika nénihez tartoztam. A mi csoportunk nagyon jó volt, a termünk pedig nyugodt. Minden nap nagy örömmel mentem. Jók voltak a játékok főleg a vízi bombázás és a kézműves foglalkozások. Az énekek is nagyon tetszettek, az én kedvencem a Jertek dicsérjük együtt... kezdetű ének, amit szívesen éneklek otthon is, az angol énekek is jók voltak. Tanultunk Filemonról, Onézemusról, de számomra a legizgalmasabb Jónás története volt. Az Úr elküldötte Ninivébe, mert ott csúnyán beszéltek és verekedtek az emberek, de egy másik hajóra szállt, ami nem arra ment. Vihar támadt, Jónást bedobták a tengerbe egy

cethal pedig lenyelte. Majd Ninive mellett kiköpte. Jónás beszélt a ninivei emberekkel és a királlyal is, hogy jól viselkedjenek. A király hallgatott rá és elkezdett az egy igaz Istenhez imádkozni és így megmenekültek. Én is örülök hogy Istenhez tartozhatok és szeretnék engedelmes gyermeke lenni! Számomra nagy élmény volt a tábor, amiből nem szeretnék kimaradni jövőre sem!

Ormóshegyi Barnabás (7 éves):

„Minden jó volt, jól éreztem magam. A koszt nem ízlett. A Liget tér nagyon jó volt. Megtanultam a János 3:16-ot.”

Ágoston Dorottya Márta (10) éves

Nagyon élveztem a tábort, bár csak a délelőtti alkalmakon vehettem részt, mivel délutánonként edzőtáborba mentem. Pont jó volt, mert így minden bibliai történetet hallhattam.

Nekem a teremtés és a bűneset története tetszett a legjobban, amin keresztül megtanultam, hogy Isten mindent tud rólam, és azt is látja hogy mi van a szívemben.

Az ételek is nagyon ízlettek, ott szerettem meg a lekváros derelyét! Kedvenc énekem a Jézus visszajön és az Ez az a nap ének volt, amiket azóta már megtanultam szintetizátoron játszani.

Köszönöm szépen, hogy részt vehettem a gyermekhéten, remélem hogy jövőre is lesz.

Bodor Ödön (12 éves):

Minden nap egy új történettel ismerkedhettünk meg, és minden történettel közelebb kerültünk Istenhez és Jézushoz. Az énekléssel reggel teljesen felébredtünk és új dalokat ismerhettünk meg. Rengeteg színes program biztosította, hogy ne unatkozzunk kicsik és nagyok egyaránt. És nem szeretnék megfélekezni a tábor/csoportok vezetőiről: akik miatt ott lehettünk, a konyhas nénikről, akik kiszolgálták a sok finom és tápláló étellel.

Tóth Ágnes Piroska (13 éves):

Én a 2023-as gyermekhéten segítőként vettem részt. Sokat voltam ebben a táborban kicsiként, és már akkor nagyon tetszett. Most először kipróbálhattam magamat gyermekfelügyeletben is. Nagyon élveztem, hogy segíthetek a kicsiknek nemcsak megtanulni, hanem megérteni az aranymondásokat, bibliai történeteket. Nagyon értékesnek tartom, hogy a gyülekezetünk évről évre biztosít egy olyan programokkal teli hetet, ahol a gyerekek megérthetik és megszerethetik Istent és az Ő üzenetét. Hálas vagyok azért, hogy segíthettem a kicsiket rávezetni a Jézushoz vezető útra.

Budavári Lili (14 éves):

Nagyon szépen köszönöm, hogy idén is részt vehettem ebben a táborban. Sokat tanultam Istenről azon a héten, és új barátokat szerezhettem. Hálas vagyok Istennek és a csoportvezető, Mártika néninek hogy együtt vigyázhattam a gyerekekre és segíthettem a foglalkozásokon Pirivel. Remélem jövőre is részt vehetek a táborban,

mert feltöltődtem azon a héten lelkileg Isten segítségével és azzal a szeretettel amellyel fogadtak.

Szabó Hanna (14 éves):

Sok évig voltam táborozóként része a tábornak, idén viszont már segítőként jöttem. Nagyon örülök, hogy a sárga csapatban lehettem, és sok gyereket ismerhettem meg, akik nagyon kedvesek voltak és nagyon sok érdekes gondolatot meg tudtam velük beszélni mind a kicscsoportban, mind játékidőben. Az ebéidőben alig tudtam megenni a kajámat, annyi emberrel beszélgettem, de megérte ott maradni, amikor már mindenki végzett, azokért a gyerekekért, akik mindennap megöleltek.

A többi segítő társaságában is jól éreztem magam, igazán produktívak voltunk, főleg az előkészületek alatt, amikor 10 órán át vágtuk az anyagcsíkokat, vagy amikor 300+ vizibombát töltöttünk fel egy délután alatt.

Nagyon jó programokban tudtam segíteni, és részt venni, mindenképpen jövőre is.

Gyülekezetközi tábor 2023. július 18-23.

Áldás Békesség! Szeretettel számolok be - képességeim szerint - a tábor eseményeiről. Elsősorban hálát adok a Teremtőnek, hogy meghallgatta imakéréseimet és megadott, hogy 3 éves unokámmal én is részt vehettem a berekfürdői - Kamilla szerint gyerekfürdői - táborban, aminek ez alkalommal is a Megbékélés Háza adott otthont. A tábort 8 csapókereti - +1 póttag, Kamilla -, valamint több debreceni és megyei gyülekezeti tag alkotta. A 18-i délutáni érkezés után elfoglaltuk szobáinkat, majd vacsorával elkezdődött a közös, „tábori élet”. Az étkezések természetesen minden alkalommal imakéréssel kezdődtek és hálaadó imádsággal fejeződtek be, mindent bőséggel adott az Úr.

Az esti áhítat - mint minden alkalom -, dicsőítő énekek éneklésével kezdődött és végződött, gitár és zongorakísérettel. Hadházi Tamás esperes úr hirdette az Igét Jn 1,35-46 verseiből.

19. de: a csapókeretiek Kocsis Sándorné Erika igeolvasása, Kompár Ferencné Erzsike imádsága és Lakatos Zoltán lelkipásztorunk szolgálata volt. Kik a tanítványok?

Régi és új tanítványok témával a 2Kir 6,1-7 Igék alapján. Itthon érezhettem magam, az ezt követő „korosztályos” kiscsoportos beszélgetést is lelkipásztorunk vezette, aminek alapját a reggeli áhítatok igei üzenetei adták.

Este: Iszlai Endre igehirdetése a mai tanítványságra, Jézus követésére biztató 2Tim 1,3-7 Igéjével történt.

20. de: Nagyné Szerencsi Erika Illés történetét ismertette az 1Kir 19,1-8. Igeversek segítségével.

Este: Pálfi Tibor, a monostorpályi gyülekezet gondnokának imaszolgálata után lelkipásztorunk, Karcza Sándor Isten Igéjének Jn 1,19-23 versei szerinti igehirdetését hallhattuk.

21. de: Jób 21. Igéje alapján Keresztyén Károly lp. szolgált.

Este: Lakatos Zoltán lp. Jn 20,1-10 Igéket ismertette és ezek tanulságairól szólt hozzánk.

22. de.: Bozsoky Jonatán a 2Tim 1-14 és a Hós 1,2-22 Igeversek alapján mutatott rá a tanítványok hol és hogyan kövessék az Urat.

Este: a szolgálattelvő, Nagyné Szerencsi Erika lp. Lk 18,35-43 Igéjét hirdette, ami arra biztat, ragadjuk meg az alkalmat mindenkor, minden helyzetben Jézus követésére.

23. de: Vasárnapi záró istentisztelet úrvacsorával: Pótor Áron lp. igehirdetése a Zsid 11. igeverseiből és 1Móz 6,5-8-ig Nőé mindannyiunk számára ma is példaértékű történetével, hogy Istenre bízhatjuk életünket, engedelmesen követve Őt. Az úrvacsorai szolgálatot Karcza Sándor lp. végezte, a tábor méltó zárásaképpen alázatos szívvel járulhattunk az Úr asztalához.

A tábor valóban szolgálta lelki épülésünket, emellett napközben lehetőség nyílt igény szerint fürdőzésre, sétára, beszélgetésekre a kert árnyat adó fái alatt, sakkozásra vagy a gyermekek önfeledt, vidám játéka örvendtethetett meg bennünket, ahogy hintáztak, csúszdáztak, mászókáztak vagy éppen a homokozóban várat építettek. Esténként szabad foglalkozás, filmvetítés, Bibliai vetélkedő, szalonnasütés és a felnőttek számára kifejlesztett református - a „Gazdálkodj okosan”-hoz hasonló - társasjátékban való részvétel mosolyt csalt az arcokra, önfeledt szórakozást nyújtva a résztvevőknek. Köszönettel tartozunk mindezért a tábor támogatóinak, szervezőinek és minden dolgozónak akik szolgálataikkal, munkájukkal a háttérben, biztosították a nyugodt pihenésünket, ellátásunkat. Külön megköszönöm Bozsokyné Menyhárt Lillának - régebben gyülekezetünk tagja volt -, aki két aranyos kisgyermekével mellett elvállalta Ka-

milla unokám felügyeletét is, hogy részben vagy teljesen részt vehessen az alkalmakon és Pótorné Katának, aki szintén óriási türelemmel, végtelen szeretettel foglalkozott nem csak az én kis eleven unokámmal, hanem minden gyermekkel, valamint minden résztvevőnek, aki türelemmel és megértéssel elviselt bennünket. Külön köszönet még Hanna és Gabóka nevű kislányoknak, akik nagy szeretettel vették körül és játszottak Kamillával.

Jó szívvel, szeretettel ajánlom mindazon gyülekezeti tagjainknak, családjainknak, ismerőseiknek - a jövőben is - a táborban való részvételt, akik lelki épülésre is vágyanak a testi pihenés mellett.

Tisztelettel: Tóth Mária

„Állj meg, és gondol meg Isten csodáit!” (Jób 37,14)

Konfirmációs találkozó 2023

Ez évben is megtartotta a gyülekezetünk a korábbi években konfirmáltak találkozóját, akiknek az évfordulója 5 év, vagy ennek az egész többszöröse. Ilyen szabály mellett minden testvér 5 évente megünneplélheti a közösségünkben a konfirmálását. 5 év alatt pedig a gyülekezetünk minden tagja részesevé válhat ennek az ünnepnek.

Természetesen, aki másik gyülekezetben konfirmált, az ugyanúgy részese lehet az eseménynek, mint aki nálunk konfirmált.

A mostani alkalom ünnepi hangulatát erősítette egy fiatalember konfirmációja és az esedékes presbiteri választások választási bizottságának eskütétele. Mindez egy úrvacsora vétellel párosult.

Mindegyikünk számára példamutató volt a 75 évvel ezelőtt konfirmált két testvérünk jelenléte. Statisztikailag a gyülekezet létszámát tekintve évente átlag kb. 60 főnek lehet jubileumi jelenlétére számítani, ebben az évfolyamban közel 30 fő volt jelen.

Reméljük a közeljövőben tartandó presbiterválasztás napján ez az arány még javulni fog.

Az ünnepi Istentisztelet után szeretetvendégség volt a gyülekezeti házban, ahol az Úr gazdagon terített asztala várta az évfordulót ünneplőket és a gyülekezeti tagokat.

Kedves Testvérek!

Rohanó világunkba egy kedves lehetőség az ilyen alkalom, és szüksége van mindenkinek egy kis megállásra, egymásra figyelésre, nyugodt beszélgetésre. Remélem a következő, és az azt követő évek ünneplő tagjainak hasonlóan kellemes emlékei lesznek majd, mint amelyenket én most tapasztaltam a testvérek körében! Isten segítsen meg minket, hogy ez a létszám egyre csak nőjön!

Potyók Áron presbiter

BIZONYSÁG ÉTEL

Istennek egy megtalált gyermeke

Meleg nyári nap volt, akkor már több hónapja 16-18 órát dolgoztam beleszámítva a hétvégéket is. Nagyon kimerült, fáradt, magányos voltam. A szüleimmel akkoriban nagyon rossz volt a kapcsolat. Így aztán mindenki a maga útján és a maga erejéből próbált boldogulni. Ilyen elveszett állapotomban voltam, amikor kinéztem a munkahelyem ablakán és feltettem azt a kérdés magamban hogy: Ennyi az élet, ennek így mi értelme van tovább? S ott mélyen magamba nézve a gondolataimban elmélyülve a választ kerestem ezekre a kérdésekre. Nem tudom hány percet álltam ott elmerengve az ablak előtt, mikor Isten egy különleges választ készített el ott és akkor csak nekem. Az én drága nagynéném, aki soha azelőtt nem jött el a munkahelyemre ott és akkor egyszer csak megjelent és hozzám jött, mint egy angyal, mert igen, Istennek vannak "földre szállt angyalai" (erről még drága Csiha Kálmán igehirdetéséből hallottam). Isten tudta mire van szükségem és kin keresztül tudja ezt elmondani nekem. Bejött, átölelt, én a nyakába borultam és mindent elmondtam neki, beszélgettünk s az ő válasza végül ez volt: JÉZUS. Vigyék Hozzá mindent, mert szeret, megbocsát és segít helyrehozni mindent és velem marad örökké, ha kérem. Olyan öröm töltötte meg a szívem mint még soha. A nap hátralevő része csak úgy repült, alig vártam hogy hazaérjek és mindent elmondjak Jézusnak. A nyitott erkélyajtón keresztül leborulva könnyek között mondtam el Jézusnak mindazokat a dolgokat, amiket addig cipeltem, és ott kértem, legyen az életem Ura. Szégyelltem, hogy nem tudok mást adni,

csak egy elrontott életet és a bűnös szívemet, de Ő örömmel elfogadta. Csodálatos éjszaka volt, tudtam hogy innentől kezdve minden más lesz, és hogy Nélküle egy lépést sem akarok soha tenni. Nem vagyok tökéletes, de úton vagyok, és az én Uram nem végez fél munkát, hiszem hogy elkészülök, mire találkozni fogok Vele. Ezt az utat csak Jézussal és senki mással nem szeretném járni. Hála legyen Neki mindenért, amit az életemben ez idáig adott, mert hiszem hogy minden a javamat szolgálja, ha esetleg nem is értem, a legfontosabb hogy Ő tudja mit miért tesz.

Egy drága ígéretet is kaptam Tőle az életemre nézve, a Zsoltárok 32,8-at:

„Bölcsé teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.”

Szívem őszinte vágya, hogy ezen a földön minden ember ismerje meg Őt.

Egy csapókerti gyülekezeti tag

Könyvajánló

Stormie Omartian neve sokak számára ismerősen csenghet, nem véletlenül. Imádkozó... című nagyszerű könyvsorozatának alap gondolata:

Az imádság képes mindent átformálni...

A mai élet kihívásai és terhei a sikeres házasságot elérhetetlen álommal teszik. Isten azonban örömet leli a lehetetlennek látszó dolgok valóra váltásában. Ehhez nem szükséges más, csak kérnünk kell Őt. Stormie Omartian könyve bemutatja, Isten miképpen újította meg, építette fel házasságát, miután elkezdett imádkozni férje életének döntő fontosságú területeiért...

- Életútja
- Gyengesége
- Apai, vezetői és döntéshozó szerepe
- Munkája, pénzügyei
- Egészsége, érzelmi védettsége
- Hite és jövője

Minden feleség, akinek a férjével való kapcsolat életbevágóan fontos, bepillantást nyerhet ezen az üdítő könyvön keresztül az imának a házasságra gyakorolt hatalmába. Valóságos élethelyzeteken keresztül Stormie egy-egy mintaimádsághoz, majd a házasságért folytatott harcviselés esz-

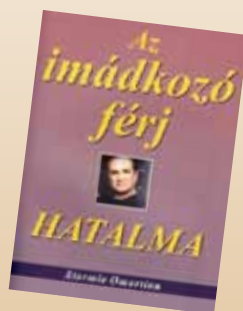
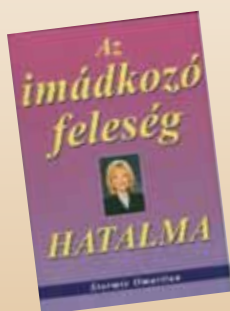
közeihez – olyan bibliaversekhez vezet el, amelyek a házasság helyreállításához, megújításához és kiteljesítéséhez adnak csodálatos ösztönző és bátorító ígéretek az imádkozó feleségnek.

Ebben a könyvben a szülőkhöz szólnak. Nincs tökéletes szülő. Senki sem tökéletes. Imádkozó szülővé pedig mindannyian válhatunk! Akár három, vagy akár harminchárom éves a gyermeked, sohasem késő felfedezni a közbejáró szolgálat örömet, amelyet annak nyomán tapasztalhatsz meg, hogy Isten tervének szerves részévé válsz gyermeked életében...

Ti férfiak! Mit is vártok a házasságotoktól? A könyv tele van személyes történetekkel, tanácsokkal ismert keresztény férfiaktól... Hűsz olvasmányos fejezetben a szerző megosztja az olvasóval, hogyan járjon közben Istennél mindazokon a területeken, amelyeken a feleségének szüksége van az imádságokra.

Még sebekkel teli helyzetekben is Isten minden képzeletet felülmúlóan képes beavatkozni és segíteni!

Iratterjesztés szolgálói

Mi az élet értelme? Honnan jöttünk és merre tartunk?

Kicsoda Isten és Jézus Krisztus? Mit tanít a Biblia?

Mit jelent kereszténynek lenni?

Keressük együtt a választ ezekre a kérdésekre

a Csapókerti Gyülekezetben!

Szeretettel várjuk az érdeklődők jelentkezését!

Anyakönyvi adatok

(2023. március 31. – augusztus 13.)

A keresztség sákramentumában részesült

Milák Brendon Brayen, Milák Amira Szeréna, Lakatos-Balogh Fédra Vivien,
Sós Viktória, Pál Levente, Varjú Balázs József, Szilágyi-Báthori Dávid,
Hegyi Félix, Jónás Katalin Ilona, Szalóki Csenge, Szalóki Tamás,
Zelei Zsuzsanna, Oláh Diána Katinka és Kotsis Gellért Arvéd.

Isten áldja meg hitbeli növekedését!

Konfirmációi fogadalmat tettek

Felnőtt: dr. Borosné Toplenszki Tímea.

Gyermekek: Agárdi Krisztián, Bagdács Réka, Béres Attila Máté, Boros Gábor,
Kenéz Boldizsár, Kovács Kitti, Ladányi Petra, Szalóki Máté Norbert, Szurdi Márton,
Szurdi Viktória, Varga Márton, Vas István Patrik és Veres Klára Gréta.

Isten erősítse meg őket naponként a hitben!

Házasságkötésére Isten áldását kérte

Borók Dávid és György Brigitta.

Áldásokban gazdag családi életet kívánunk!

A vigasztalás Igéjét hirdettük

Gardó Attila Lászlóné Makai Jolán (80), Kiss László (80), Szabó Lajos (77),
Regőczy Gábor (69), Katona Mihályné Frézer Krisztina (37),
Galgóczi Csabáné Vig Magdolna Teréz (47), Nagy Gábor (60),
Balácsi Gyulán Kocsis Erzsébet (90), Acsádi Lászlóné Szigyártó Annamária (73),
Beri Borbála (59), dr. Vassné Szalánszky Erzsébet (65)
és Kiss Károlyné Tóth Gizella (86) elhunyt testvérünk ravatalánál.

A feltámadás és örök élet bizonyosságával kívánunk vigasztalást!

ÁLLANDÓ gyülekezeti alkalmaink

Vasárnap 9.30-tól imaközösség az istentisztelet áldásáért a gyülekezeti házban
9.45-től énektanítás a templomban
10.00 órától istentisztelet a templomban
Az istentisztelettel párhuzamosan vasárnapi óvoda és iskola
15.00 órától istentisztelet Domboson
17.30 órától imaóra a gyülekezeti házban

Kedd 17.30 órától bibliaóra

Szerda 10.00-tól Baba-mama kör
10.30-tól bibliaóra az Idősek Napközi Otthonában
15.00 órától bibliaóra Domboson
17.30 órától minden hónap első szerda estjén presbiteri bibliaóra

Csütörtök 9.00 órától Tevékeny Kezek Szeretőkör – Kertészkedés
14.00 órától Tevékeny Kezek Szeretőkör – Csigakészítés
17.00 órától Énekkari próba
18.00 órától kéthetente felnőttként konfirmáltak bibliaköre

Péntek 17.00 órától ifjúsági alkalom

Szombat 15.00 órától minden hónap második szombatján Férfi Bibliakör
15.00 órától minden hónap harmadik szombatján Női Bibliakör

Kiadja a Csapókerti Református Egyházközség Presbitériuma
4033 Debrecen, Mátyás király u. 23/B • Telefon: (52) 448-601
E-mail: refcsapokert@gmail.com • web: csapokert.reformatus.hu
Bankszámlaszám: 11738008-20716422
Megjelenik: kéthavonta • Példányszám: 300
Nyomás, tördelés: Litográfia Nyomda, Debrecen